

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604536

ΦΑΞ : 213 1604567

Καλλιθέα, 21.05.2019

Αριθμός απόφασης: 1635

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036990 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε).»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 21.01.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή: α) του, με Α.Φ.Μ., και β) της, με Α.Φ.Μ., κατοίκων, κατά i) της με αριθ. /2018 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικ. έτους 2013 (χρήση 2012), ii) της με αριθ. /2018 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ν.3986/2011 της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικ. έτους 2013 καθώς και το με αριθ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2019ΕΜΠ/21.05.2018 σημείωμα επί της ως εν λόγω ενδικοφανούς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. i) Την με αριθ. /2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικ. έτους 2013 (χρήση 2012), ii) την με αριθ. /2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης

ν.3986/2011 της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικ. έτους 2013, των οποίων ζητείται η ακύρωση καθώς και την οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Την έκθεση αιτιολογημένων απόψεων της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 21.01.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής: α) του και β) της, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθ. /2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικονομικού έτους 2013 (χρήση 2012), καταλογίστηκε σε βάρος των προσφευγόντων διαφορά κύριου φόρου 62.312,37 ευρώ, πλέον εισφορά υπέρ ΕΛΓΑ 2% (άρθρο 13 ν.3877/2010) 6,71 ευρώ, πλέον πρόσθετος φόρος / πρόστιμο (ευνοϊκότερη κύρωση) 58.415,25 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή 120.727,63 ευρώ.

Με την με αριθ. /2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης ν.3986/2011 της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικονομικού έτους 2013 (χρήση 2012), καταλογίστηκε σε βάρος των προσφευγόντων διαφορά ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης 6.775,40 ευρώ πλέον πρόσθετη εισφορά / πρόστιμο (ευνοϊκότερη κύρωση) 5.654,01 ευρώ.

Οι ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις εδράζονται επί της από 18.12.2018 έκθεσης μερικού ελέγχου γραφείου φορολογίας εισοδήματος και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του ελεγκτή του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.,, η οποία συντάχθηκε κατόπιν έκδοσης των με αριθ. /2018 και /2018 εντολών ελέγχου του Προϊσταμένου της εν λόγω υπηρεσίας που αφορούν τον υπόχρεο καθώς και την σύζυγό του Αιτία του ελέγχου αποτέλεσε η αποστολή εμβάσματος προς το εξωτερικό και η διαβίβαση του ηλεκτρονικού αρχείου Ε.Λ.Α.Ε.Π.Π. (Ειδικό Λογισμικό Αυτοματοποιημένου Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας) από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), στο πλαίσιο εκτέλεσης και υλοποίησης της ΑΥΟ 4105/2015. Ο έλεγχος αφού έλαβε υπόψη του όλα τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του, τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, τα ηλεκτρονικά δεδομένα των τραπεζικών λογαριασμών από την βάση δεδομένων (Ε.Λ.Α.Ε.Π.Π.) συνέταξε το με αριθ. /26.09.2018 σημείωμα διαπιστώσεων ελέγχου βάσει του άρθρου 28 του ν.4174/2013, τις πράξεις προσωρινού διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος και εισφοράς αλληλεγγύης για το οικ. έτος 2013. Σε απάντηση του ανωτέρω σημειώματος οι προσφεύγοντες ανταποκρίθηκαν υποβάλλοντας τα με αριθ. πρωτ. /2.10.2019, /2.10.2018, /4.10.2018, /9.10.2018, /7.11.2018, /9.11.2018 και /23.11.2018 υπομνήματα και αιτήματα. Ο έλεγχος έλαβε υπόψη του τις απόψεις των προσφευγόντων, έλεγξε και

συνεκτίμησε τα πραγματικά στοιχεία, επεξεργάστηκε τους τραπεζικούς λογαριασμούς, διενήργησε ελεγκτικές επαληθεύσεις καθορίζοντας με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των συναλλαγών όπου υπήρχε η δυνατότητα τους πραγματικούς δικαιούχους σε περίπτωση κοινών τραπεζικών λογαριασμών, εξαίρεσε τις πιστωτικές κινήσεις που αφορούν δηλωθέντα και λοιπά εισοδήματα συσχετίζοντάς τα με τις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Σύμφωνα με το πόρισμα ελέγχου της από 19.12.2018 οικείας έκθεσης ελέγχου, προσδιορίστηκαν πιστωτικές κινήσεις χρηματικών καταθέσεων και χρηματικά κεφάλαια τα οποία δεν ήταν δυνατόν να συσχετιστούν με τα δηλωθέντα εισοδήματα που καταχωρήθηκαν στις σχετικές υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ούτε με χρεωστικές κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών καθώς επίσης ούτε κατέστη δυνατόν να υπαχθούν σε κάποια από τις κατηγορίες Α΄ έως Ζ΄ της §2 του άρθρου 4 του ν.2238/1994. Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 48§3 του ν.2238/1994 με την οποία το βάρος της απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει η πηγή και η αιτία προέλευσης φέρει ο φορολογούμενος, θεωρεί τις πιστωτικές κινήσεις αυτές ως προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και οι οποίες φορολογούνται ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών την χρήση κατά την οποία διαπιστώθηκε από τον έλεγχο ότι επήλθε η προσαύξηση αυτή. Ειδικότερα, οι καταθέσεις που πραγματοποιήθηκαν το χρονικό διάστημα από 1.01.2012 έως 31.12.2012, οι οποίες δεν αιτιολογήθηκαν από τους προσφεύγοντες και θεωρήθηκαν από τον έλεγχο ως εισοδήματα από ελευθέρια επαγγέλματα ή προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν.2238/1994, ανέρχονταν σε 70.131,73 ευρώ για τον υπόχρεο και σε 74.682,50 ευρώ για την σύζυγό του. Επίσης ο έλεγχος προσδιόρισε το εισόδημα από ακίνητα της συζύγου σε 3.900,37 ευρώ αντί του δηλωθέντος 1.717,87 ευρώ. Συνεπεία των ανωτέρω διαπιστώσεων του ελέγχου εκδόθηκαν οι προσβαλλόμενες πράξεις.

Οι προσφεύγοντες, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων, προβάλλοντας τους παρακάτω ισχυρισμούς:

- Αοριστία των εντολών ελέγχου – παράβαση του άρθρου 25 του ν.4174/2013, οι οποίες δεν αναφέρουν τη διάρκεια του φορολογικού ελέγχου ώστε να μην μπορεί ελεγχθεί κατά πόσο οι ελεγκτικές πράξεις και επαληθεύσεις της φορολογικής αρχής έλαβαν χώρα νομίμως – τηρουμένων δηλαδή των χρονικών περιορισμών ή πραγματοποιήθηκαν καθ' υπέρβαση αυτών.
- Επιβολή φορολόγησης πέραν των οριζόμενων στην εντολή ελέγχου ενεργούμενη καθ' υπέρβαση των ορίων που τάσσονται στην αρμόδια ελεγκτική αρχή, κατά παράβαση του άρθρου 78 του Συντάγματος, του άρθρου 25 του Κ.Φ.Δ. και του άρθρου 29 του ν.3986/2011. Οι εντολές ελέγχου καταλαμβάνουν συγκεκριμένη φορολογία, εν προκειμένω φορολογία εισοδήματος, χωρίς να επεκτείνεται σε λοιπές φορολογίες, ως εκ τούτου η προσβαλλόμενη Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης τυγχάνει μη νόμιμη και άρα ακυρωτέα.

- Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιήσει την προσβαλλόμενη με αριθ. /2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, οικ. έτους 2013 (χρήση 2012), επειδή εν προκειμένω δεν υφίστανται συμπληρωματικά στοιχεία. Επίσης, η σχετική Έκθεση Ελέγχου κοινοποιήθηκε στους προσφεύγοντες την 10.01.2019 με αποτέλεσμα να έχει ήδη παρέλθει η πενταετής παραγραφή.
- Παραγραφή του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιήσει την προσβαλλόμενη με αριθ. /2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης, οικ. έτους 2013 (χρήση 2012). Εν προκειμένω η σχετική έκθεση ελέγχου επιδόθηκε στο νόμιμο εκπρόσωπό τους στις 10.01.2019, με αποτέλεσμα να έχει ήδη παρέλθει η πενταετής παραγραφή.
- Η με αριθ. /2018 προσβαλλόμενη πράξη τυγχάνει ακυρωτέα λόγω εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων του ν.2238/94, του ν.4174/2013 και της ΠΟΛ 1095/2011.
- Ακυρότητα των Εντολών Ελέγχου, της Έκθεσης Ελέγχου και των καταλογιστικών Πράξεων λόγω αναρμοδιότητας της Προϊσταμένης του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. προς έκδοση αυτών.
- Παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου – Αντίθεση των προσβαλλόμενων καταλογιστικών πράξεων και της Έκθεσης Ελέγχου προς τα άρθρα 16 παρ. 1 ν.2690/1999 (Κ.Δ.Δ.) και 25 παρ. 1 εδ. 1 και 2 του Συντάγματος – Ανυπόστατο των προσβαλλόμενων πράξεων. Από την επισκόπηση του σώματος τόσο της προσβαλλόμενης έκθεσης ελέγχου όσο και των καταλογιστικών πράξεων προκύπτει ότι αυτές είναι ανυπόγραφες.
- Κατ' ουσίαν παράβαση διάταξης νόμου – Εσφαλμένη εφαρμογή κανόνα δικαίου και συγκεκριμένα του άρθρου 48 παρ. 3 ν.2238/1994, όπως εισήχθη με το άρθρο 15 παρ. 3 ν.3888/2010. Ειδικότερα: α)η με α/α 3994 κίνηση του τηρούμενου στην λογαριασμού τους, που αφορά σε κατάθεση χρηματικού ποσού ύψους 63.000,00 ευρώ, αντικρίζει ποσό αναληφθέν από άλλο λογαριασμό τηρούμενο στην ίδια τράπεζα λόγω κλεισίματος, του οποίου η φορολογούμενη τυγχάνει συνδικαιούχος, πρόκειται για ταμειακή διευκόλυνση μεταξύ μελών της οικογένειας υπό τη μορφή άτυπου και άτοκου δανείου, επίσης η Φορολογική Αρχή παρέλειψε να επιμερίσει το υπό κρίση ποσό και στο πρόσωπο του αδελφού της ο οποίος προέβη στην ανάληψη αυτού του ποσού και ο οποίος τυγχάνει συνδικαιούχος του λογαριασμού όπου πιστώθηκε, β) η με α/α 4013 κατάθεση ποσού 8.000,00 ευρώ αποτελεί επανακατάθεση ποσών κατόπιν αναλήψεων από τραπεζικούς λογαριασμούς στους οποίους είναι δικαιούχοι, γ) η με α/α 4114 κατάθεση ποσού 500,00 ευρώ επίσης αφορά επανακατάθεση ποσού και δ) οι με α/α 3776, 3777, 4007, 4008, 4034, 4035, 4136, 4135 καταθέσεις συνολικού ποσού 11.800,00 ευρώ αποτελούν μέρος δωρεάς των προσφευγόντων συνολικού ποσού 52.250,00 ευρώ.
- Παράβαση κατ' ουσίαν διάταξης νόμου – εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 48 παρ. 3 του ν.2238/94 σε τραπεζικές κινήσεις που αφορούν ποσά μικρότερα των 1.000,00 € στα πλαίσια εφαρμογής των αρχών της ισότητας, της χρηστής διοίκησης και της προστατευόμενης εμπιστοσύνης του διοικούμενου προς τη διοίκηση.

- Πλημμελής αιτιολογία – παράλειψη επισύναψης στην προσβαλλόμενη έκθεση ελέγχου του πίνακα της εγκυκλίου ΠΟΛ 1214/2017 του Υπουργείου Οικονομικών με τίτλο «Καθορισμός της διαδικασίας και κάθε αναγκαίου θέματος, για την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 3 του άρθρου 49 του ν.4509/2017 ως προς την επιβολή της επιεικέστερης κύρωσης για φορολογικές παραβάσεις».

Στη συνέχεια οι προσφεύγοντες κατέθεσαν το με αριθ. πρωτ. ΔΕΔ ΕΙ 2019 ΕΜΠ/21.05.2019 σημείωμα επί της ως άνω ενδικοφανούς με το οποίο: α) προσκομίζουν την με αριθ. πρωτ. /20.05.2019 Βεβαίωση της, σύμφωνα με την οποία ο παραγωγός (πατέρας της προσφεύγουσας) ήταν εγγεγραμμένο μέλος της ομάδας παραγωγών της Ε.Α.Σ. Ηρακλείου από τις 19.12.1984 και είχε εισπράξει από κοινοτικές ενισχύσεις συνολικό ποσό 17.495,49 ευρώ για τα έτη 1999-2005 και β) φωτοτυπία κινήσεων, για το χρονικό διάστημα από 30.06.10 – 27.12.11, του με αριθ. κοινού λογαριασμού ταμειυτηρίου που τηρούσαν στην οι, και Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το ποσό των 63.000 ευρώ που καταλογίστηκε σε βάρος της ως προσαύξηση περιουσίας αποτελεί σωρευμένο εισόδημα των γονέων της, αφού μόνο για την περίοδο 1999-2005 οι κοινοτικές επιδοτήσεις που εισέπραξε ο πατέρας της ανέρχονταν σε 47.495,49 ευρώ, επιπλέον οι γονείς της εισέπρατταν συντάξεις γήρατος από τον ΟΓΑ όπου εάν προστεθούν προκύπτει η προέλευση του εν λόγω ποσού.

Επειδή, για πράξεις που εκδίδονται από 01.01.2014, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.4174/2013 όπως ισχύει: «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα επανεξέτασης της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης...».

Ειδικότερα, όσον αφορά τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, σύμφωνα με την παρ. 1 του ίδιου άρθρου και νόμου (Κ.Φ.Δ.), αυτές εμπροθέσμως και παραδεκτώς προσβάλλονται με την παρούσα ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

Επειδή, με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 23 του ίδιου ως άνω νόμου, σχετικά με τις εξουσίες της φορολογικής διοίκησης, ορίζονται τα εξής:

«... 2. Ο έλεγχος εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων του φορολογούμενου που διενεργείται από τη Φορολογική Διοίκηση είναι δυνατόν να έχει τη μορφή φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης ή επιτόπιου φορολογικού ελέγχου:

α) Η φορολογική διοίκηση μπορεί να διενεργεί φορολογικό έλεγχο από τα γραφεία της με βάση τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις, δηλώσεις και λοιπά έγγραφα που υποβάλλει ο φορολογούμενος, καθώς και έγγραφα και πληροφορίες που έχει στην κατοχή της ή με βάση τα βιβλία και λογιστικά

αρχεία που προσκομίζονται από τον φορολογούμενο, κατόπιν σχετικού εγγράφου της φορολογικής διοίκησης.».

Επειδή, οι διατάξεις του άρθρου 25 του ν.4174/2013, περί εισόδου στις εγκαταστάσεις αφορούν την έκδοση εντολής για τη διενέργεια επιτόπιου φορολογικού ελέγχου στις εγκαταστάσεις του φορολογουμένου, ενώ στην υπό κρίση περίπτωση διενεργήθηκε έλεγχος εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων με τη μορφή μερικού φορολογικού ελέγχου από τα γραφεία της Φορολογικής Διοίκησης, ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων περί παράβασης του ανωτέρω άρθρου 25 τυγχάνουν αβάσιμοι.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν.3986/2011, σχετικά με την ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα:

«1. Επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων, που προέκυψαν κατά τις διαχειριστικές χρήσεις 2010 έως και 2014 και δηλώνονται με τις δηλώσεις των αντίστοιχων οικονομικών ετών 2011-2015.

2. Για την επιβολή της εισφοράς, λαμβάνεται υπόψη το ετήσιο συνολικό καθαρό ατομικό εισόδημα, πραγματικό ή τεκμαρτό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο του φυσικού προσώπου ή σχολάζουσας κληρονομιάς. Το τεκμαρτό εισόδημα λαμβάνεται υπόψη πριν από τις μειώσεις του άρθρου 19 του Κ.Φ.Ε.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43Α του ν.4172/2013:

«1. Επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων ή σχολάζουσας κληρονομιάς. Για την επιβολή της εισφοράς λαμβάνεται υπόψη το σύνολο του εισοδήματος, όπως αυτό προκύπτει από την άθροιση των εισοδημάτων από μισθωτή εργασία και συντάξεις, από επιχειρηματική δραστηριότητα, από κεφάλαιο, από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο, πραγματικό ή τεκμαρτό.

4. α) Η εισφορά προσδιορίζεται με βάση τους εκτελεστούς τίτλους είσπραξης που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 45 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ΚΦΔ), όπου στην περίπτωση διοικητικού προσδιορισμού φόρου, εμφανίζεται στην πράξη προσδιορισμού του φόρου, μαζί με το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων κάθε φορολογικού έτους.

5. α) Για την καταβολή του ποσού της εισφοράς εφαρμόζονται οι διατάξεις της καταβολής φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της παρ. 6 του άρθρου 67.».

Επειδή, με το αριθ. πρωτ. Ε.2009/11.01.2019 έγγραφο της Α.Α.Δ.Ε., σχετικά με την ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν.3986/2011 και του άρθρου 43 Α του ν.4172/2013, η οποία συνιστά φόρο ο οποίος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των ισχυουσών ΣΑΔΦ και τη συμμόρφωση με την ΣτΕ 2465/2018, αναφέρονται τα εξής: «.... Επιπλέον, κρίθηκε ότι ο χαρακτήρας της εν λόγω εισφοράς ως "τακτικού"/ συνήθους φόρου επί του εισοδήματος επιβεβαιώνεται από την ενσωμάτωσή της στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (άρθρο 43Α), την επιβολή της για τα φορολογικά έτη 2016 και 2017 και την προβλεπόμενη στο νόμο επιβολή της για τα επόμενα (του 2017) φορολογικά έτη, χωρίς χρονικό όριο. ...»

Επειδή, άλλωστε με τις διατάξεις του άρθρου 12 της ΠΟΛ 1050/2014 Απόφασης του Γ.Γ.Δ.Ε. για τον διορθωτικό προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης φορολογούμενων φυσικών

προσώπων με μεθόδους έμμεσου προσδιορισμού, ορίζεται ότι: «..... *Επί του προσδιορισθέντος συνολικού καθαρού εισοδήματος προσδιορίζεται Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης αρ. 29 Ν.3986/2011, καθώς και κάθε άλλη επιβάρυνση που προβλέπονταν σε κάθε φορολογική περίοδο*».

Επειδή σύμφωνα με τα ανωτέρω, η επιβληθείσα ειδική εισφορά αλληλεγγύης συνιστά φόρο επί του εισοδήματος, ενώ προσδιορίστηκε με βάση εκτελεστό τίτλο είσπραξης, σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 45 του Κ.Φ.Δ., συνεπώς ο ανωτέρω προσβαλλόμενος ισχυρισμός των προσφευγόντων τυγχάνει αβάσιμος.

Επειδή, τόσο η με αριθ. /2018 όσο και η με αριθ. /2018 προσβαλλόμενες πράξεις καθώς και η από 18.12.2018 οικεία Έκθεση Ελέγχου κοινοποιήθηκαν νόμιμα στους προσφεύγοντες σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Δ.Δ., όπως προκύπτει από τις από 20.12.2018 εκθέσεις επίδοσης, ως εκ τούτου ο σχετικός ισχυρισμός των προσφευγόντων απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή στο άρθρο 84 του ν.2238/1994, όπως ίσχυε κατά το υπό κρίση χρονικό διάστημα, ορίζεται ότι: «1. *Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας.*

Επειδή, σύμφωνα με τη ΠΟΛ. 1192/2017 με θέμα την «Κοινοποίηση της υπ' αριθ. 268/2017 Γνωμοδότησης του Ν.Σ.Κ. (Α' Τακτική Ολομέλεια) σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 36 σε συνδυασμό με την παρ. 11 του άρθρου 72 του ΚΦΔ σε χρήσεις προγενέστερες του 2014»: «*Σχετικά με το παραπάνω θέμα, σας κοινοποιούμε, προς ενημέρωσή σας, φωτοαντίγραφο της με αριθ. ΝΣΚ 268/2017 Γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (Α' Τακτική Ολομέλεια), η οποία έγινε αποδεκτή από τον Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων. Με την εν λόγω Γνωμοδότηση έγινε δεκτό, κατά πλειοψηφία, ότι ενόψει των γενομένων δεκτών με τις υπ' αριθ. ΣΤΕ 1738/2017, ΣΤΕ 2934/2017 και ΣΤΕ 2935/2017 αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ) επί της ερμηνείας και εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 78 (§§1-2) του ισχύοντος Συντάγματος, η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας - ΚΦΔ - (ν.4174/2013), σε συνδυασμό με τη διάταξη της παραγράφου 11, εδάφιο δεύτερο, του άρθρου 72 του ίδιου Κώδικα, με τις οποίες παρεκτείνεται ο χρόνος της παραγραφής σε εικοσαετή σε περιπτώσεις φοροδιαφυγής που διαπράχθηκε πριν την έναρξη ισχύος του ΚΦΔ, υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί μέχρι τότε, είναι εφαρμοστέες από τη Φορολογική Διοίκηση, υφισταμένης δυνατότητας εκδόσεως πράξεων προσδιορισμού φόρου και προστίμων σε εκκρεμείς υποθέσεις ελέγχου που αφορούν στις χρήσεις των ετών 2012 και 2013 και όχι σε προγενέστερες του έτους 2012.*».

Επειδή, άλλωστε με τις μεταβατικές διατάξεις του άρθρου 72§11 του ν.4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) προβλέπεται ότι: «11. *Διατάξεις περί παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου και πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών προστίμων, προϊσχύουσες του άρθρου 36 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εξακολουθούν να έχουν εφαρμογή για τις χρήσεις, τις περιόδους, τις υποθέσεις και τις φορολογικές υποχρεώσεις τις οποίες αφορούν. Κατ'*

εξαίρεση, οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 36 εφαρμόζονται και για περιπτώσεις φοροδιαφυγής, η οποία διαπράχθηκε πριν την εφαρμογή του Κώδικα, εάν, κατά τη θέση αυτού σε ισχύ, το δικαίωμα του Δημοσίου δεν έχει παραγραφεί. Όπου σε κείμενες διατάξεις ουσιαστικού φορολογικού δικαίου, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, προβλέπεται προθεσμία παραγραφής του δικαιώματος του Δημοσίου να κοινοποιεί φύλλα ελέγχου, πράξεις προσδιορισμού φόρου, τελών, εισφορών, πράξεις επιβολής προστίμων και κάθε άλλη συναφή πράξη, η παραγραφή διακόπτεται με την έκδοση τους. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζεται και σε εκκρεμείς δικαστικές υποθέσεις, οι οποίες δεν έχουν συζητηθεί κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου σε πρώτο βαθμό.».

Επειδή στην συγκεκριμένη περίπτωση οι προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν και κοινοποιήθηκαν νόμιμα στους προσφεύγοντες εντός πενταετίας, ήτοι εντός του έτους 2018, από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο έληγε η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, εν προκειμένω του έτους 2013, ως εκ τούτου οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων τυγχάνουν απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

Επειδή, σύμφωνα με την αριθ. Δ.ΟΡΓ.Α 1115805 ΕΞ 2017 (περ. 12) απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, με θέμα «μεταβίβαση αρμοδιοτήτων και εξουσιοδότηση υπογραφής ΈΜε εντολή Διοικητή σε όργανα της Φορολογικής Διοίκησης», αναφορικά με την έκδοση εντολής ελέγχου:

«..... Ο Προϊστάμενος του Κέντρου Ελέγχου Φορολογούμενων Μεγάλου Πλούτου - Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. (Άρθρ. 34 Ν.4141/2013 – Α΄ 81 και υποπαράγραφο Δ1 του άρθρου πρώτου του ν.4152/2013 – Α΄ 107), για: α)εξαιρετικά, τους φορολογούμενους, φυσικά πρόσωπα, όλης της επικράτειας, που πληρούν οποιοδήποτε από τα παρακάτω κριτήρια, ανεξάρτητα από το εάν οι φορολογούμενοι ασκούν και επιχειρηματική δραστηριότητα και ανεξάρτητα από το ύψος των ακαθαρίστων εσόδων από αυτή: δδ) Απέστειλαν κατά τα ημερολογιακά έτη 2009, 2010, 2011, 2012 και 2013 στο εξωτερικό χρηματικά εμβάσματα συνολικού ύψους τουλάχιστον πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ και των δικαιούχων των κοινών λογαριασμών. ...».

Επειδή, εν προκειμένω, αιτία για την έκδοση των με αριθ. /2018 και /2018 εντολών μερικού ελέγχου γραφείου φορολογίας εισοδήματος, αποτέλεσε η αποστολή από κοινό ημεδαπό τραπεζικό τους λογαριασμό, εμβάσματος προς το εξωτερικό συνολικού ποσού 1.126.299,00 ευρώ, ο σχετικός ισχυρισμός τους περί αναρμοδιότητας του ελέγχου τυγχάνει αβάσιμος.

Επειδή με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010 (Φ.Ε.Κ. 175/Α' 30-9-2010) προστέθηκε εδάφιο στην παράγραφο 3 του άρθρου 48 του Κ.Φ.Ε. (ν.2238/1994), ως εξής: «Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της, είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις, είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθερίων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση.»

Επειδή στα άρθρα 2 και 3 της ΠΟΛ. 1095/29.04.2011, με θέμα «εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 3 του άρθρου 15 του ν.3888/2010» αναφέρονται τα εξής:

«2. Στη σχετική εισηγητική έκθεση του ν.3888/2010 αναφέρεται ότι με τις νέες αυτές διατάξεις καθορίζεται ποιος έχει το βάρος απόδειξης επί εισοδήματος του οποίου δεν προκύπτει σαφώς η πηγή ή αιτία προέλευσης και το οποίο σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρα 4 και 48 του ν.2238/1994) λογίζεται ως εισόδημα προερχόμενο από ελευθέρια επαγγέλματα. Αν και από την ισχύουσα διάταξη θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι προέκυπτε χωρίς αμφιβολία το γεγονός ότι ο φορολογούμενος υποχρεούται να αποδείξει την πραγματική πηγή ή αιτία του εισοδήματος του, δεδομένου ότι η ισχύουσα διάταξη χρησιμοποιεί το ρήμα «λογίζεται», εντούτοις για την άρση κάθε αμφιβολίας με την προσθήκη του εδαφίου αυτού στην παράγραφο 3 ορίζεται αυτό πλέον και ρητά.

3. Οι διατάξεις αυτές αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, ή πρόκειται για προσαύξηση περιουσίας που δεν προκύπτει από διαρκή και σταθερή πηγή και καθορίζεται ότι ο φορολογούμενος, εφόσον κληθεί, φέρει το βάρος της απόδειξης για την πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογείται με συγκεκριμένες διατάξεις, ή ότι απαλλάσσεται με ειδική διάταξη. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από ελευθέρια επαγγέλματα.»

Επειδή, αντίγραφα των προσβαλλόμενων πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου καθώς και της οικείας έκθεσης ελέγχου που φέρουν τη στρογγυλή σφραγίδα του Ελληνικού Δημοσίου, κοινοποιήθηκαν νόμιμα στους προσφεύγοντες, ενώ ο ισχυρισμός τους περί ανυπόστατων καταλογιστικών πράξεων τυγχάνει αβάσιμος.

Επειδή, όσον αφορά την με α/α 3994 κίνηση του με αριθ. τραπεζικού λογαριασμού της , η οποία αφορά σε κατάθεση ποσού 63.000,00 ευρώ, ο έλεγχος σωστά καταλόγισε το συγκεκριμένο ποσό ως προσαύξηση περιουσίας της προσφεύγουσας επειδή δεν προσκόμισε οποιοδήποτε δικαιολογητικό προς αιτιολόγηση αυτής, δεν απέδειξε την πραγματική πηγή της προσαύξησης ούτε και ότι αυτή έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολόγηση. Τα στοιχεία που προσκόμισε με νεότερο σημείωμα επί της κρινόμενης ενδικοφανούς προσφυγής δεν αποδεικνύουν τον νεότερο προβαλλόμενο ισχυρισμό της προσφεύγουσας αφού απλώς εικάζουν ότι αποτελούν σωρευμένο εισόδημα των γονέων της.

Επειδή, όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η ως άνω κίνηση αφορά επιστροφή χρηματικού ποσού που είχε δανείσει στον αδελφό της , κατόπιν χορήγησης δανείου, δεν επιβεβαιώνεται καθόσον δεν προσκομίστηκε οποιαδήποτε μορφή δανειακής σύμβασης με ιδιωτικό συμφωνητικό ή με οποιοδήποτε τύπο συντεταγμένου εγγράφου, ούτε άλλο ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος έγγραφο, που να πιστοποιεί τον δανειακό χαρακτήρα της συναλλαγής. Επίσης ούτε η προσφεύγουσα, ούτε ο αδελφός της έχουν συμπεριλάβει το εν λόγω χρηματικό ποσό στην υποβληθείσα φορολογική τους δήλωση για το οικονομικό έτος 2013, ο σχετικός ισχυρισμός τυγχάνει αναπόδεικτος και στερείται αιτιολογίας και τεκμηρίωσης.

Επειδή, με την ΠΟΛ 1050/2014 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων σχετικά με την τεχνική του ύψους των τραπεζικών καταθέσεων σε μετρητά ορίζεται ότι: «...Περιπτώσεις κοινών λογαριασμών καταλογίζονται στον πραγματικό δικαιούχο, ο οποίος καθορίζεται με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των συναλλαγών. Εφόσον αυτό δεν είναι δυνατό, τα ποσά κατανέμονται ισόποσα σε όλους τους συνδικαιούχους (ποσό δια αριθμό συνδικαιούχων). ...».

Επειδή με το άρθρο 64 του Ν. 4174/2013 (Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι: «*Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.*».

Επειδή, η προσφεύγουσα ελέγχεται για προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, σε κοινούς λογαριασμούς στους οποίους είναι συνδικαιούχος, οι οποίοι κατ' έλεγχο θεωρήθηκε ότι βαρύνουν την ίδια και ότι το ύψος τους δεν δικαιολογείται από τα προσκομισθέντα στον έλεγχο στοιχεία.

Επειδή, σύμφωνα με την οικεία έκθεση ελέγχου, ο διενεργηθείς έλεγχος συνεκτιμώντας τα πραγματικά στοιχεία, όπως αναφέρονται και αναλύονται στο σύνολό τους διακεκριμένα, επεξεργάστηκε τους αναφερθέντες τραπεζικούς λογαριασμούς, διενήργησε ελεγκτικές επαληθεύσεις καθορίζοντας με βάση τις πραγματικές περιστάσεις και τη φύση των λογαριασμών όπου υπήρχε η δυνατότητα, τους πραγματικούς δικαιούχους σε περίπτωση κοινών λογαριασμών, εν προκειμένω έκρινε ότι το ποσό της ελεγχόμενης πιστωτικής κίνησης των 63.000,00 ευρώ αποτελεί προσαύξηση περιουσίας της αποκλειστικά και μόνο της προσφεύγουσας.

Επειδή, όσον αφορά τον ισχυρισμό των προσφευγόντων περί επανακατάθεσης ποσών που είχαν προηγουμένως αναληφθεί από τραπεζικούς λογαριασμούς τους, αυτός δεν δύναται να γίνει αποδεκτός καθόσον οι υπό κρίση καταθέσεις αφορούν τραπεζογραμμάτια των 500,00 ευρώ ενώ οι αντίστοιχες αναλήψεις τραπεζογραμμάτια των 20,00 και 50,00 ευρώ.

Επειδή, το ποσό των 11.800,00 ευρώ που επικαλούνται οι προσφεύγοντες ότι αποτελεί επανακατάθεση ήδη αναληφθέντων ποσών, ορθώς απορρίφθηκε από τον έλεγχο διότι από τα τραπεζικά δεδομένα που επεξεργάστηκε θεώρησε ότι πρόκειται για αυθημερόν επιμέρους διακεκριμένες μεταφορές χρηματικών ποσών (χρέωση και ισόποση αυθημερόν πίστωση) μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών των προσφευγόντων.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 4509/2017 (ΦΕΚ Α 201/22.12.2017) προβλέπονται τα εξής: «1. Η παρ. 17 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013 (Α' 170) αντικαθίσταται ως εξής: «17. Για πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου που αφορούν εν γένει φορολογικές υποχρεώσεις, χρήσεις, περιόδους ή υποθέσεις έως και τις 31.12.2013 επιβάλλεται, αντί του πρόσθετου φόρου του άρθρου 1 του ν. 2523/1997, πρόστιμο που ισούται με το άθροισμα του προστίμου των άρθρων 58, 58Α παράγραφος 2 ή 59 του παρόντος κατά περίπτωση, πλέον του τόκου του άρθρου 53 του παρόντος, ο οποίος υπολογίζεται από την 1.1.2014 και μέχρι την έκδοση του εκτελεστού τίτλου, εφόσον αυτό συνεπάγεται επιεικέστερη μεταχείριση του φορολογούμενου. Σε κάθε περίπτωση, μετά την απόκτηση του εκτελεστού τίτλου εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 53 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.».

[...]

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από 1.1.2018».

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση επιβλήθηκε πρόσθετος φόρος / πρόστιμο σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις περί επεικέστερης κύρωσης του άρθρου 49 του ν.4509/2017, ως εκ τούτου ο σχετικός προβαλλόμενος ισχυρισμός απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές αναφέρονται στις από 18.12.2018 οικεία έκθεση μερικού ελέγχου σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 23, 24, 25, 28 & 72 του ν.4174/2013 προσδιορισμού φορολογίας εισοδήματος (ν.2238/94) και ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης (ν.3986/2011) του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., επί της οποίας εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος τυγχάνουν αβάσιμοι.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 21.01.2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής α) του, με Α.Φ.Μ., και β) της, με Α.Φ.Μ., κατοίκων, και την επικύρωση: i) της με αριθ. /2018 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., οικ. έτους 2013 (χρήσης 2012) και ii) της με αριθ. /2018 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης ν.3986/2011.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

- **Οριστική πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος οικ. έτους 2013 (α/α /2018)**
Τελικό χρεωστικό ποσό 120.727,63 €
- **Οριστική πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Ειδικής Εισφοράς Αλληλεγγύης Ν.3986/2011 οικ. έτους 2013 (α/α /2018)**
Τελικό χρεωστικό ποσό 12.429,41 €

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.